

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

dagskrydderen, skal jeg ikke knytte mange bemærkninger. Jeg vil dog sige om de ændringsforslag, som er stillet af fru Hanne Reintoft, at der er flere ting i dem, som i hvert fald ikke er mobilitetsfremmende, men decideret vil virke modsat, og jeg er ganske enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Dinesen, der sagde, at hvis vi kom dertil, at man ikke skulle kunne tage arbejde uden for sit oprindelige erhverv, var det et tilbageskridt af en karat, som vist sjældent er blevet præsenteret her i det høje ting.

Må jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget med de af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte samt det af udvalget stillede og af ministeren tiltrådte ændringsforslag og anbefale at stemme imod de af socialdemokratiet og SF, de af VS og de af fru Hanne Reintoft stillede ændringsforslag.

Arne Larsen: Vi har i udvalget grundigt diskuteret problemerne omkring vikarbureauerne, og der er stillet et ændringsforslag herom, som mit parti kan tilslutte sig. Men jeg vil gerne sige et par ord om hele dette spørgsmål om vikarbureauernes virksomhed.

Jeg finder i det store og hele vikarbureauerne og deres virksomhed inderligt overflødig, og man skulle formene, at når vi nu har fået et så stort og veludviklet apparat, som den statslige arbejdsformidling er med dens net af kontorer ud over landet, var der vel ikke noget, der var mere rimeligt, end at disse arbejdsformidlingskontorer trådte ind i billedet og prøvede på at klare også den midlertidige arbejdskraftterspørgsel. Derfor burde rent principielt vikarbureauvirksomhed i det hele taget forbydes.

Spørgsmålet har været rejst, fordi der er vikarbureauvirksomhed inden for HK-området, hvilket jeg altså i og for sig finder overflødig, men disse vikarbureauer har jo nu udstrakt deres virksomhed også til andre områder, og her er opstået ganske store problemer. Nu har arbejdsministeren imidlertid stillet sit ændringsforslag, og det støtter vi som sagt.

Udlejning af arbejdskraft er noget mærkeligt noget. Man skulle tro, at én arbejdsgiver var tilstrækkeligt, men at man ligefrem

skal være til rådighed for to arbejdsgivere, hvoraf den ene har et eller andet nært forhold til vedkommende og derefter udlejer vedkommende til en anden arbejdsgiver, således at man så at sige skal skrabe profit hjem til to arbejdsgivere, det er noget besynderligt noget, og det er mærkeligt, at vi i det hele tillader noget sådant.

Ændringsforslaget går kort og godt ud på, at principielt er vikarbureauvirksomhed forbudt, og der skal kun i ganske specielle tilfælde kunne gives dispensation, og når en sådan gives, skal arbejdsmarkedets hovedparter, altså arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationerne inden for området, høres og tages med på råd, og arbejdsdirektøren skal derefter indstille til arbejdsministeren, hvis der skal dispenseres. Det kan vi tilslutte os i håb om, sådan som der står i bemærkningerne til ændringsforslaget, og som det fremgår af det som bilag til betænkningen optrykte svar på et skriftligt spørgsmål, at denne bestemmelse vil blive anvendt særdeles restriktivt. Dette svar må jeg forstå sådan, at kun i de tilfælde, hvor begge arbejdsmarkedets parter er enige om, at der hersker specielle forhold, vil det til sin tid blive tilladt. Under disse omstændigheder kan vi altså tilslutte os dette ændringsforslag.

Vi har sammen med socialdemokratiet stillet ændringsforslag til §§ 13 og 14, fordi vi mener, at det ville gavne arbejdsmarkedet væsentligt mere, hvis man vedtog disse ændringsforslag; det ville betyde, at folk, som i tilfælde af arbejdsløshed selv er i stand til at skaffe sig arbejde, også får ret til mobilitetsydelse, hvad der må være helt naturligt.

Til § 16 har vi stillet ændringsforslag om forhøjelse af ydelsen til dobbelt husførelse fra de gældende 15 kr. 10 øre til 24 kr. Arbejdsministerens forslag går jo på en beskedent udvidelse fra 15 kr. 10 øre til 16 kr. De 24 kr. må anses for et minimum i så henseende, og jeg fatter ikke, at flertallet her i salen ikke kan godtage en sådan beskedent forøgelse af tilskuddet til dobbelt husførelse. Det er jo ikke synderlig store beløb, det drejer sig om. Merudgifterne ved en ugentlig hjemrejse fra arbejdssted til familie i stedet for en månedlig vil sikkert heller ikke slå bunden ud af arbejdsministeriets budget; jeg synes, det ville være helt rimeligt, og det